"A JESZ magától értetődő volt számomra"

[1]

- –

Mivel foglalkozol most? A JESZ-ben eltöltött idő hatással volt-e a pályádra?

Fotográfus vagyok, de marketingesként is tevékenykedem, pár egyéb alkalmazott vizuális alkotói feladat mellett. És persze a JESZ még mindig része az életemnek, belefolyik, átfolyik rajta. Évek óta készítek színházi plakátokat is, ami szintén izgalmas része a kapcsolódásnak.

Rám volt hatással, mindenemre. Az életemre, a gondolkodásomra. Szóval akár közvetve, akár közvetlenül mind hatottunk egymásra, minden munka hatott, és formált.

- –

Hogyan kerültél kapcsolatba a JESZ-szel, hogyan lettél a társulat tagja?

Pécsiként, középiskolásként a színház valahogy egy origó volt számomra. Minden időnket a színházban töltöttük a karzaton kuporogva. Nem is tudom, hogy tulajdonképpen hogyan éltem akkoriban, mert csak az esti színházakra emlékszem, szagokra, sötétre… ilyesmi.

A JESZ pedig magától értető volt akkoriban számomra, nem is tudtam máshogy elképzelni. Eszembe sem jutott más városba menni egyetemre, annyira megfelelő alkotóbázisnak éreztem ezt a helyet. Aztán végülis egyszer csak bekopogtattam, hogy bár nem vagyok egyetemista, de itt tényked az egyetemi újságnál, az számít-e ilyen téren tagsági lehetőségügyileg. Végül amibe csöppentem, az Katona Imre színházi tréningje volt, ahol kiderült, hogy mindenki maradhat, aki komolyan gondolja. És mi maradtunk is, elég sokan utána.

- –

Évek óta erősíted a JESZ társulatát, melyik volt az a darab, vagy szerep, ami számodra a legkedvesebb, miért?

Minden munka mástól kedves, és mindig tudok találni olyat, amitől nekem fontos vagy építő, amit épp csinálunk. Ha választanom kellene, talán *Az egy fő az egy fő*-t emelném ki. Szerettem próbálni és játszani is. Rengeteg humor van abban a darabban, és ahogy Laboda Kornél hozzányúlt, és „hozzánk nyúlt”: jó ízléssel, határozottsággal, de töretlen kedéllyel, szóval ez az, ahogy én szeretek – vagy legalábbis leghatékonyabban tudok – dolgozni.
Egészen máshogy és másért szerettem a *Platonov*ot, mert vért izzadva jutottam benne oda, ahova. De aztán megérte. Megvérezni esténként is, újra és újra.
És fontosak még a két legutóbbi Funk Iván által rendezett darabok (*Szakadék* és *Biztonsági sáv*), mert egészen új a forma, ahogy létrehoztuk. Jobban csapatmunka. Több a súly is valahogy, de nagyobb csoda, ahogy a semmiből egyszer csak lesz valami.

- Milyen emlékeid vannak a jeszes időkről?

A legerősebb emlékem az, hogy annyiféle ember, annyiféle tudással, tapasztalattal vesz körbe, hogy lubickolok benne. Ettől igazi kincs egy egyetemi színház, hogy egy kialakuló értelmiség bázisa, elmés. Tele sok és jóféle tudással.
Minden más nem emlék, hanem a ma és a holnap, hiszen sok és fontos barátomat itt ismertem meg, akik most is mind az életem részei.

Forrás
webcím:https://jesz.pte.hu/jesz_magatol_ertetodo_volt_szamomra?theme=pte_akadaly_jesz_pte_hu

Hivatkozások
[1] https://jesz.pte.hu/sites/jesz.pte.hu/files/styles/large/public/csaba.szabina_0.jpg?itok=RD1PEK4t